

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
 Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 352

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
 Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 16. November

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
 senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Paa Livets Skyggeside.

Social Fortælling af Chr. H. Dam.

—o—

I.

Det begyndte paa den sædvanlige Maade. Firmaet, hvori han — lad os kalde ham Hans Jensen — var ansat, gik daarligere og daarligere. Først afskedigede man en Chauffør, saa røg der to Kontorister, et gammelt Bud og en Repræsentant. Derpaa kom Turen til Hans Jensen, som var Firmaets Sekretær, Korrespondent og Reklamechef.

„Det skal Du ikke være ked af, Marie“, sagde han til Hustruen, da han havde fortalt hende det. „Jeg faar tre Maaneders Opsigelse, og i den Tid skal jeg nok faa noget andet at bestille. Jeg har en fin Anbefaling og saa har jeg jo en Bunke Bekendte. Du skal se, jeg har en Stilling længe før de tre Maaneder er gaaet.“

Men det havde han bare ikke. Han havde averteret i fire-fem Blade, talt med Venner og Bekendte og skrevet et Utal af Breve uden Resultat. Mismodig stod han paa Gaden, da de tre Maaneder var gaaet. De havde kun været gift i fem-seks Aar og havde ikke kunnet spare Penge sammen, da de for det første delvis havde købt deres Møbler paa Afbetaling, de havde faaet Radioen og Støvsugeren paa samme bekvemme Maade — og endelig havde de i Tilgift to Gange haft Besøg af Storken. De havde saaledes ikke flere Penge, end de med den største Sparsommelighed kunde klare to Maaneder.

„Men i den Tid har jeg ogsaa faaet Arbejde“, forsikrede han Marie. „Nu har jeg hele Dagen til Raadighed og saa gaar jeg fra Sted til Sted indtil jeg finder noget Og endelig kan jeg da ogsaa sælge noget, saa en lille Fortjeneste kan der altid blive.“

Hans Jensen traskede troligt afsted hver Morgen. Hans første Gang var til Biblioteket, hvor han læste Magasinerne. Var der Annoncer deri, gik han derefter, — — — de under „Bill mrkt“ skrev han til. Men lige meget hjalp det. Han søgte forskellige Repræsentantpladser, men uden Held; han solgte Kaffe og Støvsugere, Forsikringer og Annoncer — og tjente ikke det, Støvlesaalerne kostede. Det var forfærdeligt.

Og om Aftenen naar han kom hjem, trøstede han Konen med: „I Morgen skal Du se, kommer der nok en Plads.“

„Ja, vi maa haabe det“, svarede hun og smilte til ham. „For vi har snart ikke flere Penge. I Dag var Støvsugermændene her og han kommer igen i Morgen. Hvis han ikke faar Penge, tager han Støvsugeren med. Og Afdraget paa Spisestuen skulde ogsaa have været betalt.“

„Ja, disse forbandede Afbetalingsforretninger“, brummede han. „Hvis vi faar dette overstaaet, saa bliver der ikke mere købt noget paa Afbetaling. Henter de nu Sagerne, saa har disse Fyre gjort en fin Forretning. Paa Støvsugeren mangler der atten Kroner, paa Spisestuen et Hundrede og Radioen femogtyve.“

Støvsugeren blev først hentet, saa fulgte Spisestuen og Radioen. Og da Pengene var sluppet op og Huslejen skulde betales, blev de to Lænestole i Dagligstuen solgt. De havde kostet halvandet Hundrede Kroner pr. Styk, nu gik de samlet for Femogfyrre.

I de følgende Uger gik der Gang paa Gang noget af Indboet. Rygebordet og Sybordet, et Bogskab og Divanen gjorde hinanden Følgeskab. Det tyndede ud i Stuerne,

„Vi har jo ikke andet end Soveværelset. Men vi faar jo ingenting for det.“

De fik nøjagtig Ethundredeogfemoghalvfjerds Kroner for Soveværelset, som var saa godt som ubeskadiget, med Undtagelse af nogle Skrammer paa Malingen. De havde selv betalt Tolvhundrede Kroner for det. Var det underligt, at Marie Jensen græd, da de kom ind i den nye Lejlighed med kun et Spisebord, fire Stole og noget Sengetøj.

Hans Jensen forsøgte at berolige hende, men det opirrede hende kun endnu mere, saa hun fuldstændig ude af sig selv skældte ham ud for en Pjalt, dum Dreng og Umulius.

Han lod hende rase og gik stille i Seng — paa Gulvet.

Dagen efter kom der et Brev,

Støvsugere, Forsikringer og Assurancer. For at kunne det, skulde man have særlige Forudsætninger — helst have absolvert et Kursus paa en af Statens Lærestalter: Horsens eller Vridløse. Hans Jensen solgte Oliefyre og Olie. I tre Uger gik han uden at kunne sælge noget, og først den fjerde Uge lykkedes det ham at sælge et Fyr til en lille Villa. Provisionen var godt Hundrede Kroner.

Da han havde de mange Penge paa Lommen, gik han hen og købte sig et Par Sko — og saa gik han ind i „National-Scala“ og købte sig en stor Bøf og et Glas Øl. Nu skulde der slaas et Slag for Oliefyrene. Skidt med disse faste Kontorpladser, som jo alligevel ikke var til at faa.

Han gik hjem med de lyseste Forhaabninger og købte endda lidt Frugt og nogle Kager. Og saa var Konen ikke engang tilfreds.

„Firs Kroner“, sagde hun, „er jo kun til at fylde i de Steder, hvor vi skylder Penge. Saa er vi lige vidt.“

„Du maa jo være tosset“, svarede Hans Jensen. „Vi kan skam ikke betale Gæld. Nej, nu skal Børnene have lidt Tøj og Resten lever vi for. Jeg faar nok solgt et Fyr til i næste Uge — og saa har jeg faaet Tilsagn om en fast Stilling.“

„Lad os se“, svarede Marie skeptisk. „Jeg stoler hverken paa Dig eller dine Løfter. Du har for mange Gange narret os.“

„Ja, men — Jeg kan jo ikke hekse. Jeg fortæller kun, hvad jeg selv tror paa. At det saa viser sig at være Luftkasteller, er jo mindst lige saa slemt for mig selv.“

Marie havde Ret. Selvfølgelig. Han solgte ingen Oliefyre i den følgende Uge og han fik ingen Plads. Da han heller ikke solgte noget i Ugen efter, maatte han gaa til nogle tidligere Venner for at laane Penge. Af en blev han inviteret paa en Øl — han fik to — men ingen Penge; en anden nægtede sig hjemme, en tredje, som tjente Ottehundrede Kroner maanedlig, havde ikke en Øre, og endelig fik han to Kroner hos en fjerde.

Alle fire var gode Bekendte. To af dem havde han endda selv hjulpet, da det engang havde knebet for dem. Den ene havde faaet godt Trehundrede Kroner, den anden Halvdelen. Nu havde de ikke to Kroner tilovers. Men Øl! Det kunde han altid faa.

Venner er noget Rak, sagde han, da han gik hjem med de to Kroner i Lommen. Saa længe man kan være med i Laget, give ud, saa er man velset. Naar det gaar en daarligt, er man uden for, bliver man betragtet med medlidenhed, næsten haanlige Blikke.

Det værste Chock fik han alligevel nogle Dage senere af en anden Bekendt, som han bad om at

være behjælpelig med at faa en Stilling.

„Jeg har talt med Petersen“ (en anden Bekendt), svarede han. „Han skulde nemlig bedst kunde skaffe Dig noget, da han selv har en overordnet Stilling paa samme Omraade, som Du er oplært paa, men han svarede, at han ikke kunde, fordi han ikke troede, at Du kunde klare det.“

Hans Jensen trak Vejret et Par Gange inden han saa paa sin Bekendt. „Gud Fader bevare os!“ sagde Petersen det, spurgte han. „Jeg har selv oplært ham, jeg har hjulpet ham Masser af Gange, naar han ikke har vidst ud eller ind, og jeg har Gang paa Gang givet ham Penge, ja, en Overgang, hvor han tjente for lidt, gav jeg ham endda Arbejde og gav ham Forskud — som jeg selv blev skældt ud for.“

Hans Jensen gik — en Erfaring rigere, men absolut ikke rigere paa Penge.

Sikke nogle Venner man har samlet paa! tænkte han. Ikke een har været et Venskabs værd — undtagen Berg, som jeg faktisk kun havde været sammen med i et Aar, mødt ham paa et Pensionat.

Hjemme var det ikke saa godt. „Det gaar ikke længere“, raabte Marie, da han kom hjem. „Nu maa Du gaa ned paa Hjælpekassen for at faa Penge. Det er der saa mange, der gør.“

„Vent nu lidt, jeg maa jo en Gang faa noget at bestille.“

„Du — noget at bestille. Nej, det tror jeg ikke paa. Du duer ikke til noget som helst.“

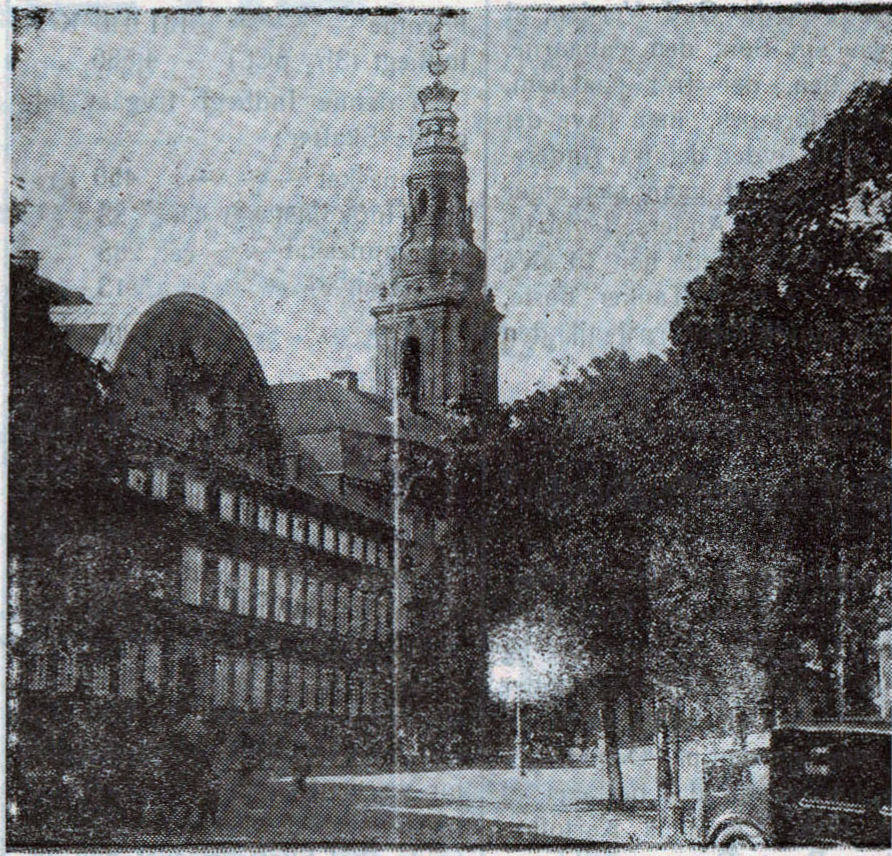
Hans Jensen gik i Seng, lukkede Døren i og lod hende saa bruge Mund. Han vidste, at det var den eneste Maade, han kunde faa Fred paa. Bare lade hende snakke.

Den næste Dag gik han op paa Kommunebiblioteket og skrev en Ansøgning til Hjælpekassen. Resten af Dagen gik han med den i Lommen i Haab om, at noget skulde vise sig i sidste Øjeblik. Men ingen Ting viste sig, saa han maatte lægge den i Hjælpekassen.

Langsomt drev han gennem Byen, satte sig paa en Bænk paa Raadhuspladsen, drev ned gennem Strøget, hvor Aftenlivet begyndte at udfolde sig. Biler og atter Biler, skinnende af Lak, festklædte Damer og Herrer, oplyste Butikker og Restauranter. Og han; et Udskud, uden en Øre i Lommen. Selv „Pigerne“ paa Gadehjørnerne takserede ham for umulig. Et Blik fra oven og nedefter, saa en ringeagtig Mine, og de vendte sig imod andre Græsgange.

Hans Jensen saa sig selv i en Spejlglasrude. Elegant var han ikke. Hatten var lidt medtaget, Haaret for langt, Klædningen viste Alderdomstegn med Knæ i Bukserne, og Skoene var rynkede og skæve. Han var slaet ud — — —

Fortsættes i næste Nr.

Christiansborg Slot, der nu har faaet sit Spir. Billedet er taget fra Børsen.

hvor der til sidst ikke var andet end et Spisebord og fire Stole samt nogle Billeder“.

Da Huslejen var for høj, fik de en anden Lejlighed, hvor der imidlertid skulde udbetales Halvandet Hundrede Kroner forud. Hans Jensen fik hos nogle Venner og Bekendte laant Halvtreds Kroner, men mere kunde han med sin bedste Vilje ikke faa skrabt sammen.

„Hvad Pokker skal vi finde paa“, sagde han, da han kom hjem Dagen før de skulde flytte. „Vi kan jo ikke sælge andet end Billederne og de giver jo ingenting.“

„Jo, vi har da Soveværelset“, sagde Marie.

„Soveværelset?“ Hans Jensen trak paa det. „Er Du tosset. Hvor skal vi saa sove?“

„Det er da bedre at sove paa Gulvet end at staa uden Tag over Hovedet“, svarede Marie irriteret. Hun var blevet noget nervøs og hysterisk i den senere Tid og der var kommet noget underligt flakkende i hendes Øjne.

Som det saa ofte gaar, gik det ogsaa her. Da Nøden var størst, var Hjælpen nærmest. Hans Jensen fik en Stilling! Rigtignok kun til Fyrre Kroner om Ugen, det var da bedre end ingenting.

Hans Jensen havde atter fattet Haab. Den bedste Tid var nok tilbage.

II

To Maaneder holdt Stillingen.

„Det var et Forsøg, vi lavede“, forklarede Chefen Hans Jensen, „og det er slaet fejl. Saa der er ikke mere her for Dem. Det er kedeligt, men — og Chefen slog ud med Armene — Tiderne er for daarlige til at vi kan have en overflødig Mand gaaende.“

Saa gik Hans Jensen atter paa Gaden.

Denne Gang vilde han være klogere og ikke løbe fra det ene Firma til det andet for at spørge om Arbejde og alle Vegne kun faa Afslag. Han vilde søge de ledige Stillinger i Bladene og ellers søge at sælge noget. Der var saa meget, der kunde sælges. Bare ikke

Uskyldig dømt.

Fortælling fra Irland.

—0—

Forbrydelsen var af den Beskaffenhed, at den havde vakt Uro i Godsejerens Lejr og fremkaldt Ønske om, at den skyldige maatte blive straffet saa snart som muligt.

Ofret, Sir Archibald Pensynt, var en af de irske Godsejere, hvis Egennytte og Begærlighed var tilstrækkelig til at gøre dem alle forhadte.

Han var forøvrigt ikke meget affholdt i sin egen Kreds. Men det var urolige Tider, og ingen af Godsejerne kunde vide, hvornaar en lignende Skæbne ramte dem.

„Sir Archi“, som han i Almindelighed blev kaldt, gjorde ingen Forskel paa Ulykke og Arbejdsomhed. Naar Forpagterne og Fæsterne ikke kunde betale deres Afgifter, til den forud bestemte Dag, blev de uden videre Omstændigheder smidt ud af deres Hjem, og det hjalp ikke, om de havde aldrig saa meget at undskylde sig med. Nogle blev baaret ud, medens de laa syge i deres Senge, og en stakkels Mand var død, medens Eksekutionen gik for sig.

En Nat fandt man Sir Archie liggende myrdet paa Landevejen. Han havde Dagen i Forvejen udtaget en Sum Penge i Banken. Legemet var endnu varmt, da en Militærpatrouille fandt det, og flere Saar, som Blodet flød ud af, lod ingen Tvivl om Dødsarsagen.

Den kommanderende Officers Opmærksomhed blev vakt ved Lyden af nogen, der løb. De forfulgte Lyden og naaede at indhente en Mandsperson med blodige Hænder og Arme, og som havde en Pakke hos sig med Sir Archies Bankmærke. I Pakken laa det Pengebeløb, som Godsejeren havde hævet i Banken.

Den Mistanke, som straks faldt paa den paagrebne, bestyrkedes, da man erfarede, at han var en af Godsejerens tidligere Forpagtere og var blevet behandlet meget haardt saa han havde truet med at hæve sig.

Da Manden en Time senere kom i Forhør, forklarede han, at han havde været i Besøg hos en Nabo. Da han var paa Hjemvejen havde han set to Mænd kæmpe heftigt med hinanden, og den ene var falden til Jorden. Den anden bøjede sig ned over ham og løb derefter sin Vej.

Den fangne ilede til for at hjælpe den saarede, som han løftede halvt op i sine Arme. Da han saa, at han allerede var livløs, havde hans første Tanke været at forfølge Morderen, hvis Skridt endnu kunde høres i det fjerne. Da han kunde løbe hurtigt, var han snart Flygtningen inde paa Livet, men som han var i Nærheden af ham, kastede denne noget fra sig, som Fangen samlede op. Og det var, paastod han, den Pakke, man havde fundet hos ham, da han blev anholdt.

Dette Ophold havde Morderen benyttet til at slippe ind i en lille Skov, hvorhen Fangen stod i Begreb med at følge efter ham, da Soldaterne kom til.

Det var Hovedindholdet af den Forklaring, som Michael Ternev paa en forvirret Maade afgav, da han stod foran Dommeren. Man tillagde den naturligvis meget ringe Vægt, men henholdt sig til de talende Beviser, der var ham saa meget imod. Juryen besluttede, at Fangen skulde stilles for Retten, anklaget for Mord.

Hans ulykkelige Hustru, der engang havde været meget affholdt af min Familie, hvor hun havde

tjent som ung Pige, kom med en Bøn til mig om at frelse hendes Mand.

„Jeg er sikker paa, at De vil gøre for ham, hvad De kan, Sir,“ sagde hun bønfuldende, idet hun søgte at tilbageholde sin Graad. „Jeg er overbevist om, at han er uskyldig.“

Stakkels Mary kunde ikke sige mere, men hendes faa og jævne Ord blev fremført med en saadan Alvor og en saadan Inderlighed, at jeg umuligt kunde afslaa hendes Bøn. Jeg trøstede hende saa godt jeg kunde, og hun forlod mig betydelig lettet, thi det var hendes Overbevisning, at „den unge Herre“, som hun kaldte mig, nok skulde faa den Sag bragt i Orden.

Det varede ikke længe inden Sagen kom for Retten, da Øvrigheden vilde statuere et Eksempel ved en rask Beslutning.

Juryen lagde naturligvis blot Vægt paa de Omstændigheder, som stod i Forbindelse med den myrdedes Lig, den anklagedes Tilfangetagelse og Pakken, der fandtes hos ham. Dette tillige med Fangens Trusler tidligere mod Godsejeren vidnede stærkt imod ham, og hans egen Forklaring tog man ingen Notits af.

Jeg gjorde, hvad jeg kunde, ud af de faa Omstændigheder, der talte til hans Fordel, og fremhævede, at man ikke havde fundet noget Vaaben hos ham. Dommerens Opsummering af de afgivne Vidneforklaringer tilintetgjorde dog ethvert Haab, og Juryen skulde nu afgøre Mandens Skæbne. De raadslog ganske kort med hverandre, uden at forlade deres Pladser, og derefter rejste Rettens Formand sig og erklærede den anklagede skyldig.

Den stakkels Mary, som havde haabet til det sidste, udstødte et hjerteskrærende Skrig og blev baaret ud af Salen i besvimet Tilstand.

Dommeren sagde nu langsomt og højtideligt:

„Anklagede har De noget at indvende mod Domstolens Beslutning?“

Den anklagede stod som forstenet ved Skranken, og det saa ud, som de anførte Ord var uden Betydning for ham. Den pinlige Tausched blev imidlertid afbrudt af en graahaaret Mand i Præstedragt, der havde banet sig Vej gennem Mængden og udtalte:

„Hr. Dommer! Denne Mand er uskyldig!“

„Det er noget sent, De fremkommer med dette,“ sagde Dommeren alvorligt. „Hvis De har noget at sige, skulde De have sagt det før. Kan De imidlertid bringe noget Lys i denne Sag, skal det ikke blive nægtet Dem. Fortsæt!“

„Jeg kan blot gentage,“ sagde Præsten, „at denne Mand er uskyldig. Jeg ved det!“

„Hvilke Beviser er De i Stand til at fremlægge?“

„Jeg er ikke berettiget til at fremlægge dem her; mit hellige Embede forbyder mig det.“

„Saa kunde De ligesaa godt have sparet os denne Afbrydelse i Sagen,“ sagde Dommeren, idet han igen vendte sig til den anklagede.

Men nu kom en anden Afbrydelse. Denne Gang fra en Kvinde, der raabte:

„Vent for Himlens Skyld! Jeg vover at tale, naar den hellige Mand ikke vover det. Min arme Mand er død i Nat, og Pastoren dér hørte hans sidste Skriftemaal, Helgenen tilgive mig, hvis det var Synd at lytte. Det var ikke Mening, men jeg var i Stuen ved Siden af og hørte tilfældigvis nogle Ord, som gjorde, at jeg ikke

kunde lade være med at lytte til de øvrige. Og jeg kan ikke udholde den Tanke, at der skal hvile mere uskyldigt Blod paa min stakkels Tims Sjæl.“

Hun fortalte nu, at hendes Mand paa sit Dødeleje havde tilstaaet, at han var skyldig for det Mord, for hvilket man gav den anklagede Skylden. Hun meddelte alle nødvendige Oplysninger og opgav tillige, hvor Mordvaabnet var gemt.

„Himlen være lovet!“ udbød Præsten

Den anklagede blev ført bort, og der blev iværksat Undersøgelse paa det opgivne Sted, hvor man ogsaa fandt en blodbestænkt Kniv, hvis Spids var afbrudt. Ved Opduktionen af den myrdedes Lig havde man fundet et Stykke Staal, der nøje passede til den brækkede Kniv.

Den anklagede blev nu frikendt.

Kusken trøstede Biskoppen.

—0—

Engang blev Biskop Jersin i Ribe (født 1588, død 1634) kaldt ud for at berette en syg. Men som han kørte over Heden, følte han sig modløs og tom i Hjertet. Han syntes ikke, at han var den rette til at tale Trøstens Ord til den syge. Han kunde jo ikke engang trøste sig selv.

Da vender han sig om mod Kusken og siger: „Anders, kender Du ikke et godt Ord til en arm Synder?“

„Jo“, svarer Anders, „jeg kender da et.“

„Sig mig det,“ svarer Biskoppen. „Saa elskede Gud Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, at hver den, der tror paa ham, ikke skal fortabes, men have det evige Liv“, lyder det fra Anders.

En lille Stund gaar, saa siger Biskoppen: „Tak Anders, det hjalp.“

Og da han naaede hen til den syge, var de triste Tanker borte, og han kunde tale Trøst til den syge.

Kan Mælk erstatte Tandbørsten?

—0—

Ganske isoleret i det store Ocean ligger den lille Ø Tristan da Cunha, hvis Beboere hovedsagelig stammer fra britiske Soldater, der i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede slog sig ned paa Øen. Deres Kost har siden da bestaaet af Smør, Fisk, Æg, Mælk, Kartofler, Kaal og Roer. Det er nu bleven paavist, at disse Beboere altid har haft et usædvanlig godt Helbred og saa godt som fuldstændig sunde Tænder, medens dette i Nord Europa kun findes hos en Brøkdal af Befolkningen. Alle Børnene har faaet Bryst, til de er 12-14 Maanedere gamle, og der findes ikke en Tandbørste paa Øen.

Paa en anden Ø, Picairn, i Stille Ocean lever en Del Mennesker under samme isolerede Forhold og af samme Kost, dog med Undtagelse af, at der ikke findes Mælk paa Øen. Beboernes Tænder er i udstrakt Grad angrebet af Tandcaries, hvilket utvivlsomt skyldes Mangelen paa den vitamin- og saltrige Mælk og de deraf fremstillede Produkter, Smør og Ost, idet disse er overordentlig rig paa Kalk og lignende Stoffer af Betydning for Tændernes Udvikling.

Den store Gevinst.

—0—

Det hændte engang, skriver Skatteborgeren, at en Statstjenestemand vandt den store Gevinst i Klasselotteriets 6. Trækning —

240.000 Kr.! Hvad Brug han gjorde af disse Penge er os ikke bekendt og hører naturligvis ogsaa Privatlivet til, men vi erindrere, at der ved den Lejlighed faldt en Udtalelse om, at nu kunde han roligt tage sin Afsked, da han fremtidig havde ca. 12.000 Kr. aarlig i Rentepenge (5 pCt. af 240.000).

Hvis en Tjenestemand eller en anden Statsborger nu skulde vinde det store Lod i Lotteriet, vil vi meget anbefale ham først at foretage en lille Kalkulation over sine Indtægter og Udgifter, forinden han tænker paa at tage sin Afsked eller opgive et Erhverv. Der er nemlig noget, der hedder „Skattevæsenet“, og det gør, som vi skal se, et alvorligt Indhug, ikke blot i Gevinsten, men ogsaa i Indtægten.

Kalkulationen ser saaledes ud: Gevinsten, 240.000 Kr., betragtes i det første Aar baade som Formue og Indtægt, hvorefter følgende Skatter erlægges:

Formueskat — — —	1.445 Kr.
Stats- Indkomstskat (40 pCt. Tillæg) —	58.747 „
Kommuneskat (i København 20 pCt. Tillæg — — — —	48.000 „
	108.960 Kr.

De 240.000 Kr. er da straks reduceret til — — 131.040 Kr.

Hvis Manden nu har taget sin Afsked (i Tillid til de 12.000 Kr.s aarlige Indtægt), vil hans virkelige fremtidige Indtægt blive følgende — under den Forudsætning, at han nu næppe kan faa mere end 3½ pCt. Bank- eller Sparekasserente:

Formue — — —	131.040 Kr.
Indtægt (3½ pCt.) —	4.586 „
Af denne Indtægt fragaar følgende Skatter:	
Formueskat — — —	450 Kr.
Stats-Indkomstskat ca.	55 „
Kommuneskat — — ca.	288 „
Kirkeskat — — —	13 „
	ca. 806 Kr.

Der vil da blive tilovers i aarlig Indtægt — — — 3,780 Kr.

Det var alt, hvad der blev tilbage af den store Gevinst!

Og bor Manden i en Provinsby med høj Skattoprocent, bliver Resultatet naturligvis endnu ringere.

For Folk, der spiller i Lotteriet, og troer, at de bliver rige, hvis de vinder ¼ Million, vil det derfor være tilraadeligt at tænke lidt nærmere over Sagerne. I alle Tilfælde skal Skattevæsenet nok vide at slaa dem koldt Vand i Blodet.

Naar Staten lokker med sin „store Gevinst“ paa 240.000 Kr., ved man altsaa, at det i Virkeligheden betyder — 131.000 Kr.

Han vilde ikke spare.

—0—

Den Dreng, der aldrig har kunnet lægge en Øre til Side, lader snart høre fra sig, skriver Amerikaneren Sweet Marden i en af sine Bøger. Vi møder ham senere i Livet uden en Øre i Lommen, uden Stilling, uden Venner. Vi ser ham overalt søge Plads, prøve paa at laane Penge og fortælle enhver, at Skæbnen er gaet ham imod. Han fandt det ikke Umagen værd at spare, da han var Dreng eller senere som ungt Menneske. Han saa ikke Udviklingsmulighederne i de beskedne Sparepenge og forstod ikke Værdien af den Karakterstyrke, som udvikles af sparsommelige Vaner og sund Økonomi.

Hvor mange Mennesker nu til Dags lever ikke lige fra Haanden til Munden; de er aldrig blevet

Moderne
Væg-
Consol-
Nips-
Vække-
Ure
Conrad Hansen
Allinge Ur- og Guld-
smedeforretning
Tlf. 140

til noget af den Grund, at de ikke vilde bringe noget Offer eller taale nogen som helst Forsagelse i Ungdommen. De lærte aldrig Kunsten at undvære. Det var dem umuligt at beherske deres Ønsker; de maatte skaffe sig Fornøjelser og Adspredelser, maatte købe, hvad de fik Lyst til, hvis de paa nogen Maade kunde skrabe Penge sammen, ja, selv om de skulde gøre Gæld for det.

Hvad er rigtigt?

—0—

Naar et Arbejde udføres paa anden Maade, end vi er vant til, er vi straks tilbøjelige til at mene, at det er galt, i hvert Fald upraktisk og bagvendt. Saaledes synes vi, at Østlænderne, og særlig Japaneserne, bærer sig helt bagvendt ad i mangt og meget.

Saaledes ender deres Bøger der, hvor vi har Titelbladet; naar de skriver, begynder de forneden og skriver opad; de drikker ikke samtidig med at de spiser, men før Maaltidet; i Teatrene spilles der kun om Dagen. Rytteren springer altid i Sadlen fra højre Side, og naar Hesten staar i Stalden, vender den Halen mod den Side, hvor hos os dens Hoved vender; den staar altsaa „bagvendt“.

Bygges der et Hus, saa er Taget det første; gives der Drikkepenge, gives de til Værten og ikke til Tjeneren; tales der om Verdenshjørnerne, siges der ikke Nordøst og Nordvest, men Østnord, Vestnord og Vestsyd o. s. v. Skriver en Japaneser Adresse paa et Brev, begynder han med Landet, derefter Byen, Kvarteret, Gaden, Husnummeret og til sidst Navnet. Ogsaa Værktøjet behandles efter vor Mening bagvendt. Høvlens trækkes, den skydes ikke; der smedes, sys, graves o. s. v. paa en anden Maade end hos os, — og naturligvis er Japaneserne lige saa sikre paa, at det er os, som tager forkert paa Tingene, som vi mener det samme om dem.

Biografen.

Fredag og Lørdag Kl. 8
Søndag Kl. 7 og 9

De to glade Gutter fra Stockholm, Persson og Wahlberg i det store, svenske Lystspil

Det var en Lørdag Aften -
Et af de bedste svenske Lystspil.
Ekstra
Fra Stockholms Vandveje

Forlovelse:

ASTRID OLSEN
ERIK AMMITZBØLL

Olsker Husflidsforening

afholder Generalforsamling i Forsamlingshuset Tirsdag den 20. ds. Kl. 7,30 præcis, hvortil Damerne ogsaa indbydes.

Bestyrelsen.

Avertér i NORDBORNHOLM.
Største Udbredelse her paa Egnen

Vi mødes i

PALMEHAVEN

Søndag den 18. November.

KONCERT-DANSANT Kl. 20—24.

BRUUNS ORKESTER

Gødningsskalk.

Flere Laster ventes i Elteraaret, og jeg modtager meget gerne Bestillinger til Levering fra Skib. Brug eventuelle Grundforbedringslaan til Indkøb af Gødningsskalk

Tlf. 10.

E. M. BECH.

Vinterbrændsel

Der er mange Priser og Kvaliteter paa Vinterbrændsel men man faar nu alligevel de bedste Kul, Koks og Briketter til de billigste Priser hos

E. M. Bech.

Forsbacka Stenværktøj

er paa Lager. Bestillinger modtages meget gerne, og det anbefales at bestille omgaende, da der jo ikke kommer store Kvanta.

E. M. Bech.

Lad Efteraarsturen gaa til

Bornholms Zoologiske Have!

RESTAURATION — hyggelig og opvarmet.

Kaffe, The eller Chokolade med Brød — 50 Øre.

Prima Vinterbrændsel

koster ved kontant Køb i Oktober Maaned saaledes:

Store Derbyshire Ovnkul extra a	Kr. 2,50
- schlesiske do.	- 2,50
Magre do. Nøddekul	- 2,70
Knuste vestfalske Ovnkinders	- 2,20
Prima Brunkulsbriketter	- 3,20
Gode Afharpingskul	- 1,00

pr. Hektoliter med lille Tillæg for Kørsel og Indbæring.

Gør Bestilling i

Nordlandets Handelshus.

HALLO ..... HALLO

Undertegnede anbefaler sig med alt til Faget henhørende.

Store, flotte **Chrysantemum** til smaa Priser. Pæne **Begonier** og **Cyklamer** fra 1 Kr. Alt i **Frukt** og **Grøntsager** til billigste Priser.

Pæne **Dekorationer** og **Kranser** leveres paa Bestilling.

Alt Kirkegaards- og Havearbejde udføres til smaa Priser.

NB. Bestilling paa Juletræer modtages gerne nu.

Brødrene Knudsen.
Gartneriet Pilebroen.

Jule-Assistance.

En Dame kan for December Maaned faa Plads i

Kiosken, Allinge.

Olsker.

Vælgere paa den kirkelige Valgliste indbydes til Møde i Olsker Forsamlingshus Mandag den 19de ds. Kl. 5. — Forhandling og Menighedsraadsvalg.

Valgbestyrelsen.

Gummistøvler.

Stort Udvalg — Smaa Priser.

C. Larsens Skotøjslorr.
Vestergade, Allinge.

Vi sender Dem

„**Nordbornholm**“
hver Uge.

Tænk ogsaa paa os,
naar De har et eller
andet at avertere.

Regninger,
Meddelelser,

Konvolutter,

Brevpapir,

Kvitteringer,

og øvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Varm Blodpølse

faas Fredag Middag.
Johanne Hansen, Lindepl.

HJERTEJIG TAK

for venlig Opmærksomhed paa vor Sølvbryllupsdag.

Karna og Vald. Olsen.

Dr. BORCH

er bortrejst Lørdag d. 17. og Søndag den 18. November.

Østersøbadet Bornholm

afholder ordinær Generalforsamling paa Hotel ALLINGE Mandag den 19. November Kl. 17. Dagsorden i Henhold til Vedtægternes § 6,

Efter Generalforsamlingen arrangeres **Fællesspisning** Kl. 18,30. — Man bedes tegne sig hos Bestyrelsen eller Værten.

Bestyrelsen.

Hotel Sandvig

er aabent og anbefales til Møder og Fester.

Ærbødigst
Georg Jørgensen.

Husk i god Tid

at indgive Bestilling paa **Fotografier, Forstørrelser og Indramning** til Julen. Optagelser hver Dag, ogsaa Søndag fra 10—2.

Fotograf Alfred Kjøller.
Telefon Allinge 4.

En ung Karl

kan faa Plads hos Gartner Kofod, Hallelyst. Allinge.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag Middag.
Dina Sørensen, Allinge.

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.** i alle Størrelser samt **Hatte, Huer og jernstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjolestøj, Bomuldstøj, Lærreder, Gardinstøj, Dynestøj, Fjer, Tæpper, Trikotage og Garner.**

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Husk

Jule-Annoncen

Det er i de kommende Uger Forretningsmanden maa reklamere, saafremt han ønsker at være med i Konkurrencen og drage Fordel af en forøget Omsætning. — Planlæg derfor straks Deres Juleaverting og send Annoncerne senest Tirsdag til „Nordbornholm“.

Fest

uden Sange er ikke nogen rigtig Fest! En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

3 Kurvekuffetter og 10 Haandrejsetasker sælges til særlig smaa Priser. — Mange smukke, moderne Dametasker og andre Lædervarer sælges.

Nordlandets Handelshus.

Skal De strikke el. hækle?

Brug danske Uldgarner!

Stort Udvalg og smukke Farver. Dejlige Kvaliteter - Billige Priser.

Nordlandets Handelshus.

Se Vinduerne.

Læg Mærke til de meget billige Novemberpriser som gælder for alle Slags

Arbejdstøj af stærkeste Kvaliteter.

Nordlandets Handelshus.

Et Parti Sølvstøj og rustfri **Knive** sælges + 25 pCt. **Axel Mogensen, Tejn.**

Ekstrafint, lækkert

Lammekød

er hjemkommet.

Tlf. 10.

E. M. BECH.

Nye

Roegrebe, Kartoffelgrebe, Stengrebe

sælges til smaa Priser.

Ved Statusopgørelsen frasorteredes en Del Redskaber, som har tabt Udseende ved Udstilling, men ellers er gode nok. Disse Skovle, Grebe, Høforke m. m. er fremstillet i Gaarden og sælges til halv Pris.

Nordlandets Handelshus.

Adeles friskbrændt Portland Cement

er lige oplosset til Lager og udleveres til laveste Priser.

Nordlandets Handelshus.

Mange Stabler

stærke billige Brædder

sælges, særlig 6—7—8 Fods Længder — 3/4" og 1" tykke. — Vi sælger alle Sorter gode svenske BRÆDDER og PLANKER, og Landboere kan levere Kornvarer som Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Bedste Kvalitet engelske

galv. Pandeplader, Rygningsplader etc.

Alle Størrelser sælges fra Lager til de rigtige Priser.

Gode Kornvarer tages event. som Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Bornholms Spare- og Laanekasses
Afdeling i Allinge.
Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassetilkaar 3 — — Boxer udlejes.

Varm Blodpølse hver Torsdag Middag faas hos **Slagter Jensen.**

Brevpapir og Konvolutter med Firma leveres bedst og billigst Hurtig Levering. Allinge Bogtrykkeri.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Robert Fulton.

I Aaret 1765 fødtes hos en fattig irsk Indvandrer i Pensylvanien i Nordamerika en lille Dreng, som fik Navnet Robert Fulton. Dette Navn er nu kendt Verden over, idet Robert Fulton naaede at faa det første Skib i Verden til at bevæge sig ved Hjælp af Damp.

Som ungt Menneske blev Robert Fulton sat i Guldsmedelære. Men han havde slet ikke Lyst til dette Haandværk. Derimod havde han stor Lyst til Tegning. Han brød derfor fuldstændig med Guldsmedehaandværket, kastede sig over Tegning og Maling, og naade ogsaa i dette Fag ret vidt.

Men en Dag saa han i en Avis, at en Amerikaner havde fattet den Plan at lave et Skib, der kunde sejle imod Vind og Strøm ved Hjælp af Dampens Kraft. Og selvfølgelig stod der videre — var denne Plan aldeles umulig. Det var Galmandsværk.

Men Robert Fulton saa anderledes paa det. Da han kom hjem paa sit Værelse, satte han sig til at tegne, men det blev ikke Ansigt og Landskaber. Nej! Han tegnede en Dampmaskine, der skulde indsættes i et Skib.

Og til alt Held traf han kort efter en Mand, som opmuntrede ham til at fortsætte med Opgaven, som sikkert kunde løses. Men det vilde kræve meget Arbejde og megen Dygtighed. Og Skuffelser vil det nok heller ikke komme til at skorte paa.

„Ja, ja“, sagde Fulton, „Kræfter har jeg, og arbejde vil jeg, Savn vil jeg bære, og Kampen vil jeg kæmpe, om blot Maalet kunde naaes? Er jeg ikke for gammel til nu at begynde helt forfra? Lader det sig udføre nu at gaa som Læredreng paa et Værksted, og paa hvilket Værksted?“

Og nu brød Fulton fuldstændig med Kunstnerbanen, som han ellers var kommet godt ind paa, og gav sig i Lære paa et Maskinværksted. Hans Ven gav ham følgende Raad:

„Flid er Drivhjulet i ethvert Værk men Orden er det Pendul, der styrer Værkets Gang — husk det!“

Samtidig med at Fulton arbejdede paa Værkstedet tog han Undervisning i Maskintegning og Matematik, og da han havde udlært drog han til fremmede Lande. Han kom saaledes til England, hvor han fik Patent paa nogle Opfindelser vedrørende Kanal anlæg. Og herved tjente han en Del Penge.

Frankrig besøgte han ogsaa. I Paris konstruerede han en Undervandsbaad og en lille Dampbaad. Han henvendte sig til Napoleon om Hjælp, men denne afviste ham, hvilket han senere bittert fortrød.

Han drog derpaa tilbage til England. Her fik han bygget en Dampmaskine, og med den drog han i Aaret 1806 til New York.

Maskinen fik han indsat i Skibet „Clermont“. Og i September Maaned 1807 laa Dampskibet for Anker i Hudsonfloden. Det saa jo noget anderledes ud end de Skibe, som Folk var vænnet til at se, og de rystede ogsaa paa Hovedet og antog Fulton for at være gal.

Saa bekendtgjorde Fulton, at han den 3. Oktober vilde foretage den første Rejse med Dampskibet.

Da Dagen kom, stod en tusindtallig Skare paa Flodbredderne og kiggede nysgerrigt. Det var meget spændende.

Fulton gav Tegn til, at Maskinen skulde sættes i Gang. Hjulene begyndte at dreje sig, og Skibet sejlede . . . og den store Ska-

re Mennesker var ved at tabe baade Næse og Mund af Forundring.

Men med eet standsede Maskinen, og Skibet laa stille. Da lød der et Raab fra Menneskeskaren, Den peb og skreg — ja, der fortælles endog, at Fultons Fader var en af de værste til at spotte og haane ham.

Men Fulton lod som ingenting. Han vidste, at Maskinen kunde gaa, Der var bare en Ubetydelighed i Vejen. Og da dette var rettet, sættes Hjulene atter i Gang, Skibet gled fremad, først langsomt, saa hurtigere og hurtigere, og nok saa nydeligt dampede „Clermont“ ned til Albany. Og nu tav Skrigene og Hylene. De store Skarer gav sig nu i Stedet for til at juble og hylde Fulton, og hans Sejlsads blev overalt mødt med Jubel.

Da han igen vendte tilbage til New York, blottede alle de tilstedeværende ærbødigt deres Hoveder for ham, og da han var kommet i Land, blottede han selv sit Hoved og bøjede sine Knæ i Tak til Gud.

Desværre høstede Robert Fulton ikke stor Glæde eller pekuniære Fordele af den store Opfindelse.

Han døde 1815.

Maa jeg præsentere dig for den kendte Tegner Jensen, det er ham, der laver de morsomme Tegninger i Bladene!

— Nej, hvor interessant! Sig mig, er det ogsaa Dem, der finder paa let Sludder, der staar under Tegningerne?

En af Historiens sorteste Rædsler.

I Lloyd Georges sidste Bind Krigserindringer omtales Slaget ved Passchendaele i Flandern, som Lloyd George kalder »en af de sorteste Rædsler i Historien«, et af de »mest gigantiske, udholdende, uhyggelige, unyttige og blodige Slag i Krigshistorien«. Han nævner det samme om Kampene ved Verdun og Somme og skriver, at disse tre Slag har betydet Død og Ødelæggelse for mellem 2 og 3 Millioner tapre Mænd.

Slagmarken i Flandern var en Mose med Hængedynd. Forud for Angrebet havde Haig ladet den præparere gennem et Bombardement af 5 Mill. Granater. I det hele brugte han 25 Millioner Granater under Offensiven. Tropperne maatte lægge Planker over de værste Huller under Fremrykningen. Mauge styrtede i Vandhuller og druknede. De saarede druknede. I 4 Maaneder levede Soldaterne i dette Mudder. Naar de rykkede frem, blev deres Geværer saaledes tilmudrede, at de var ubrugelige. Tusinder af Tanks skulde have rykket frem mod Fjenden. De blev stikkende i Mudderet.

Over 400,000 gode engelske Soldater kostede denne Offensiv. Til ingen Nytte.

Bryllupsange og Festsange

hurtigt og billigt
Allinge Bogtrykkeri

Fra gamle Dage.

Min Lærer, der var barnefødt i Vardeegn, har fortalt mig følgende Historie:

I Nærheden af Grimstrup Krat var det i gamle Dage ikke muligt at passere Vejen, uden at blive overfaldet og udplyndret. Øvrigheden kunde ikke komme paa Spor efter Udaadsmændene.

En Dag fik Herremanden paa Endrupholm Bud om at møde hos Hovedsmanden paa Vardehus, og han tog fra Hjemmet ved Solens Nedgang for at være i Varde Dagen efter.

Da nu Herremanden kom ridende paa den aabne Hede overfor Grimstrup Krat, blev han anholdt af 3 Stimænd, som forlangte hans Penge.

Herremanden sporede sin Hest: men da greb den ene af Stimændene fat i Hestens Hale, vikled den ene Haand ind i Haarene og raabte til sine Kammerater. Herremanden greb sit Sværd og huggede ned efter Røveren.

Da Røveren nu slap sit Tag og udstødte et Skrig, formodede Herremanden, at Sværdet ikke var trukket forgæves. Han saa ad Varde til, men da Maanen nylig var staaet op, fik han at se, at Varde Aa var steget saa højt over den Stenbro, som dannede Vejen ind til Sønderport, at han ikke kunde komme over, hvortil han red over til Gellerupholm, hvor han mente at kunne skimte et Lys.

Han red til Gaardsporten og bankede paa. En Kvinde med et fireaarigt Barn ved Haanden lukkede ham ind og viste ham Vej til Stalden.

Efter at have faaet Hesten sat fra sig, og som han var i Begreb med at forlade Stalden, kom Barnet løbende og raabte: Fremmed Mand! Du har en Haand med Faders Guldring paa hængende i din Hests Hale!

Konen var imidlertid kommet til, og nu, da hun blinkede til Barnet, begreb Herremanden efter denne Forklaring, at Manden paa Gaarden maatte høre til Røverkomplottet.

I Hast trak han Hesten af Stalden igen, kastede sig paa den og red atter ad Varde til; dog saa han sig af og til om undervejs; thi han var bange for at blive indhentet af Røverne, ligesom han ogsaa gav sig Tid til at faa Haanden med Guldringen viklet ud af Hestens Hale.

Da han atter kom til Aaen ved Sønderport, var Vandet endnu for højt til at ride over, hvorfor han lagde Vejen om efter Slotsholmene og svømmede saa over paa Hesten til Varde, hvor han fik Hovedsmanden til at samle sine Folk og nogle Borgere for at ride til Gaarden.

Tidlig paa Morgenstunden blev Gellerupholm omringet og Røverne fangede. Røverkomplottet viste sig at bestaa af Gaardens Folk med omtalte Adelsmand, Gaardens Ejer, som Anfører. — Haanden med Guldringen var et Bevis om hans Røverbedrift, nok til at vinde mod hans haardnakkede Nægten. Omsider gik han dog i sig selv. Han og hans medskyldige fik saa deres fortjente Løn; de blev hals-huggede og stejlede paa en Høj i Grimstrup Krat, hvorfra de saa mange Aar havde øvet Udaad mod vejfarende.

Men Herremanden fra Endrupholm prisede Gud for den underlige Redning. FM

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Alle Tryksager

saasom
Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

—0—
Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Rørebane.

Godgængere maa ikke færdes langs ad Rørebane, naar der findes brugeligt Fortoug, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Rørebane, men skal være agtpaaagiven overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standsning eller Forandring af Færdselsretning ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejstryds og Godgængerfelter, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Bendinger skal ske til venstre; Bending og Baglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadestryds er forbudt.

Til højre svinges i kort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Pisten er ikke nok.

Intet Køretojs maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forhikørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbikørselen, naar han varfæres derom. (§ 10).

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, her færdes saaledes, at deres Veje støres, har den, som har den anden paa højre Haand, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køretojs foretager Udføring ved Svingning, gives Tegn som ved Vending af Færdselsretning og Kør ikke ind i et Vigtigt, Tropeafdelinger eller Processioner.

Ulygtetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hestekøretojs være forsynet med en klart lysende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trætvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cylkelisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cylkelisten benytte den, med mindre han har Pakter paa Cylklen, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Cylkelist, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, lig-

ger i venstre Side af Gaden, er Cylkelisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cylklister skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortoug eller ud af Porte etc. Cylklister maa ikke hage sig bagi andre Køretojs, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Ratteste og i Ulygtetændingstiden med klart lysende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cylklister skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanen forbeholdt Cylkelisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cylkelisten altid vige for Motorkørende, og hvor der er Cylkelister, er Cylkelisterne henvist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde ubetinget derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

Allinge Teglværk

anbefaler
Mursten, Tagsten, Drænrør,
Alt udført af bornh. Arbejdere.
Telefon 127.

Allinge Skæveri

anbefaler sig med al Skæring, Høvling samt Salg af tørt Brændt i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrejfende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Gravsange

billigst
Allinge Bogtrykkeri.

Avertér i NORDBORNHOLM.